

CRIATURES

✎ RAQUEL FONT

🕒 14/01/2017

Nens que devoren llibres

Veure que els pares llegeixen i explicar-los històries i contes desperta en els infants la curiositat per llegir

L'Ot té 10 anys i una fal·lera immensa per llegir. Si no el trobes enlloc, busca'l en un racó darrere un llibre. Va a la biblioteca sempre que pot. Li agrada passar-s'hi una estona mirant-se les novetats o simplement repassant els títols que pot triar per agafar en préstec. De camí cap a casa, mentre camina, no es pot estar de començar-ne un. Quan era més petit i llegia contes curtets alguna vegada se l'havia arribat a acabar durant el trajecte. Ara ja no li passa, diu ell, perquè ja llegeix novel·les "no gaire curtes". I és que entre els últims títols que ha llegit hi ha la trilogia de Tolkien *El senyor dels anells* i *El hòbbit*. Li encanten les històries d'aventures, de misteri i d'humor, però també mira molts llibres sobre animals. La seva mare, la Gemma, explica que quan l'Ot no té cap llibre nou se'n rellegeix algun i, si no, tira dels del seu pare, amb qui comparteix l'afició per la lectura.

Per a l'Ot llegir és una manera d'evadir-se. "És divertit, no m'avorreixo i em passa ràpida l'estona", diu. Segons la seva mare, "se submergeix tant en els llibres que sembla que estigui navegant per la història", fins al punt que li han hagut de posar límits perquè, si fos per ell, al matí quan es lleva ja es posaria a llegir en comptes de preparar-se per anar a l'escola. "Té molta curiositat i això fa que sàpiga coses que a vegades ni nosaltres mateixos sabem", explica la Gemma, que està convençuda que a l'Ot l'avidesa de la lectura li ve del pare. A les famílies en què llegir és un hàbit freqüent, els nanos solen aprendre'n amb més facilitat.

"Té molta curiositat i això fa que sàpiga coses que a vegades ni nosaltres mateixos sabem"

GEMMA - MARE DE L'OT

Teresa Colomer, catedràtica de didàctica de la llengua i de la literatura de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), destaca la importància que els fills vegin que els seus pares llegeixen: "Els nens volen incorporar-se al món i, per tant, cal que vegin que els llibres són una cosa que interessa als adults".

UN MÓN PER DESCOBRIR

La Paula ara té 15 anys i des de ben petita la lectura també és la seva passió. S'hi va començar a interessar amb només quatre anys i mig. L'Eva, la seva mare, solia llegir-li contes i un dia va dir que ella també volia intentar-ho. Segons Teresa Colomer, **hi ha estudis que mostren que "els infants tenen el doble de possibilitats de convertir-se en lectors si els han llegit contes de petits"**. Per sort, continua la catedràtica, mirar i explicar contes abans d'anar a dormir és una pràctica en auge entre la generació de pares joves.

"Cal que vegin que els llibres són una cosa que interessa als adults"

TERESA COLOMER - CATEDRÀTICA

La Paula en va aprendre força ràpid, de llegir, i als 5 anys ja ho feia amb rètols del carrer mentre anaven en cotxe. Igual que l'Ot, quan la Paula era més petita sempre estava amb un llibre a la mà perquè es passava hores i hores llegint, i amb 6 anys la mestra deia que llegia millor que els de 12. Ara, entre els llibres que li compren, els que agafa de la biblioteca i els que es descarrega

amb l'e-book se'n llegeix entre 10 i 15 al mes. "Sempre ha tingut curiositat i va descobrir que la lectura era un mitjà per donar resposta a les seves inquietuds", assegura l'Eva. Ha llegit moltíssima literatura infantil i juvenil i ara també d'adults. Actualment s'està llegint *Crim i càstig* de Dostoievski.

Amb 15 anys la Paula comença a trobar que les converses amb les noies de la seva edat no li interessien gens. A classe també es troba que moltes coses que expliquen ja les sap perquè les ha llegit i s'avorreix. Ara està posant els cinc sentits a aprendre idiomes. A més del català, el castellà i l'anglès, aprèn francès i alemany. I és que l'any que ve vol fer el batxillerat internacional.

SOCIABLES PERÒ SELECTIUS

L'Ot és conscient que llegeix molt més que la majoria de companys de l'escola i que això fa que tingui més coneixements que els altres nens, però això no el fa sentir diferent ni malament. Al contrari, és molt sociable i atent amb els companys. La mestra el veu com una persona molt positiva, que aporta molt al grup.

Tanta **afició per la lectura, doncs, no fa que s'aïlli, però sí que tendeix a buscar amistats per compartir-hi la lectura.** Amb aquests nanos que disfruten igual que ell juguen a representar els personatges de les històries que llegeixen. Estar amb els amics és el que més li agrada del món, però té altres aficions, com el futbol, que si l'hagués de posar en una balança amb la lectura diu que li costaria decidir quina pesaria més.

"És important que a aquest tipus de nens se'ls acompanyi emocionalment, perquè moltes vegades se senten bitxos rars"

EVA - MARE DE LA PAULA

La Paula també és molt sociable. Segons l'Eva, la seva mare, "ha sabut adaptar-se a l'entorn, tant el familiar com a l'escola". No obstant, "ha sigut més selectiva amb els amics perquè necessitava que intel·lectualment li aportessin alguna cosa, que la motivessin". A tot arreu on ha anat ha volgut passar desapercebuda i no destacar per sobre dels altres però, segons l'Eva, hi ha coses que no es poden dissimular. Sempre està disposada a ajudar els companys i mai ha rectificat els mestres, alguns dels quals s'han esforçat per estimular-la i motivar-la. "És important que a aquest tipus de nens se'ls acompanyi emocionalment, perquè moltes vegades

se senten 'bitxos rars', encara que no ho expressin, perquè no tenen els interessos de la resta", diu.

EN COMPANYIA DE LLIBRES

L'**Anna Guitart** actualment és la responsable i presentadora de la secció de llibres del programa de televisió *Tria33*, al canal 33. Diu que és "la millor feina del món" perquè li dona l'oportunitat de llegir molt i també d'entrevistar i conversar amb autors que no s'hauria imaginat mai que podria conèixer. La seva passió per la lectura, com a l'Ot i la Paula, també li ve de ben petita. Explica que els diumenges ella i els seus germans anaven al quiosc amb el seu pare a comprar el diari i sempre els queia algun còmic. "Per a mi era una alegria tenir una cosa nova per llegir cada diumenge", assegura.

L'Anna recorda que tant a l'escola com a casa els llibres eren molt presents. Per a ella **veure els seus pares llegir era la cosa més natural del món, i alhora li va despertar la curiositat**. Li semblava que allò que feien devia ser una cosa important i, per tant, volia imitar-los. Ara, de gran, creu que la va influir molt el fet que "a casa la lectura fos molt natural". Considera que no només li permetia escriure bé, amb bona ortografia, sinó que gràcies a la lectura ha tingut molta més facilitat per a les llengües, com la Paula. L'Anna parla cinc idiomes perfectament: a més del català i el castellà, sap francès, anglès i italià.

"Jo no llegia totxos com els nens d'ara", aclareix l'Anna, però encara que llavors no en fos del tot conscient, llegia molt, més que la resta dels seus amics. Era de les que cobria la làmpara de la tauleta de nit perquè els seus pares no veiessin que tenia el llum encès per poder llegir. Volia ser periodista per explicar històries, i ho és, amb la sort que els llibres l'acompanyen en la seva trajectòria professional.

Compartir la lectura amb els fills

Com diu Teresa Colomer, catedràtica de didàctica de la llengua i de la literatura de la UAB, els pares d'avui en dia tenim força interioritzat l'hàbit de llegir contes als nostres fills, un moment compartit agradable en què els infants van disfrutant de la lectura. Però, ¿què més hem de tenir en compte? Colomer hi afegeix alguns elements per al moment de començar a aprendre a llegir:

- **Parlar de llibres a casa. Comentar com són els personatges o les situacions que es produeixen a les històries, que serveixin de referents per parlar de la realitat, per comparar o senzillament per fer-ne broma.**

- Cal triar llibres en què les històries no s'entenguin només a través de les imatges sinó que es necessiti el text per entendre el que passa, cosa que genera interès en els nans de saber què hi posa.
- Triar bons llibres. Llegir és una activitat que requereix molt d'esforç i és important que el nen vegi que val la pena fer-lo.